

Turowski, Wojciech

Sprawozdanie z sympozjum pastoralistów polskich "Ewangelizacja odpowiedzią Kościoła w Polsce na wyzwania współczesności", WSD Łomża, 16-17 maj 2011 r.

Studia Teologiczne 29, 507-510

2011

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

KS. WOJCIECH TUROWSKI

**SPRAWOZDANIE Z SYMPOZJUM
PASTORALISTÓW POLSKICH EWANGELIZACJA
ODPOWIEDZIĄ KOŚCIOŁA W POLSCE NA
WYZWANIA WSPÓŁCZESNOŚCI
Łomża, 16-17 maj 2011 r.**

W dniach 16-17 maj 2011r. w Wyższym Seminarium Duchownym im. Papieża Jan Pawła II w Łomży zgromadzili się pastorałiści polscy na naukowej sesji.

W poniedziałkowe popołudnie, 16 maja odbyła się I część sympozjum. Pierwszym prelegentem był ks. dr Dariusz Lipiec z KUL, który dzieło ewangelizacji osadził w teologii („Teologiczne podstawy ewangelizacji”). Przypomniął naukę Soboru Watykańskiego II o ewangelizacji, która ma swoje źródło w odwiecznym planie Boga Ojca. Syn Boży będąc pośrednikiem między Bogiem i ludźmi podjął dzieło głoszenia Ewangelii, zgromadził Apostołów i im przekazał mandat ewangelizacji. Podkreślił przewodnią rolę Ducha Świętego w całym Kościele, jeśli tak, to również w działalności ewangelizacyjnej. Innym aspektem teologicznych podstaw ewangelizacji jest eklezjalna podstawa. Przypomniął naukę Pawła VI: „Kościół bierze swój początek z ewangelizacji Jezusa i dwunastu Apostołów; jest jakby naturalnym owocem tego dzieła”. Dlatego ewangelizacja jest jego obowiązkiem. Odbywa się ona w trzech kierunkach: *ad gentes*, ewangelizacja pastoralna (duszpasterstwo), reewangelizacja (nowa ewangelizacja).

Ks. dr hab. Bogusław Drożdż PWT we Wrocławiu zapoznał z uwarunkowaniami społeczno-kulturowymi ewangelizacji w Polsce na początku XXI wieku. Prelegent w pierwszej części wystąpienia zdefiniował cel ewangelizacji, którym jest wyzwolenie wewnętrzne uzdalniające człowieka do swobodnego i odpowiedzialnego działania we wszystkich dziedzinach życia jednostkowego i społecznego, co stanowi przestrzeń ludzkiej wolności. Następnie wskazał na trzy płaszczyzny, przez które ono przebiega: p. ideologiczna, sfera polityczno-społeczna, p. psychologiczno-duchowa. Ks. Drożdż odwołując się do nauczania soborowego, w ciekawy sposób uzasadnił związek między kulturą a człowiekiem. Stwierdził: „im pełniejsze człowieczeństwo, tym wyższy staje się poziom kultury, im bardziej „ludzka” kultura, tym wspanialszy rozwój człowieka”.

Kolejnym referującym był ks. prof. KUL dr hab. Wiesław Przygoda, który w referacie *Uwarunkowania historyczno-prawne ewangelizacji w Polsce po 1989 roku* zwrócił uwagę na fundamentalne dokumenty gwarantujące Kościołowi wolność i autonomiczność, do których należy Ustawa z 17 maja 1989 r. *O stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej*, Konkordat ratyfikowany w 1998 r. i Konstytucja RP z 1997 r. W dalszej części prelegent dokonał analizy duchowieństwa i laikatu. Doszedł do wniosku, że po 1989 r. istnieje tendencja niżkowa powołań i wieku duchowieństwa. Specyficznym polem działania jest rola świeckich. Ruchy i stowarzyszenia katolickie wypełniają „próżnię społeczną” istniejącą w wielu parafiach między przywódcą duchowym a dużą grupą przeciętnych katolików.

Po przerwie na kawę, swój referat zaprezentował ks. prof. dr hab. Krzysztof Pawlina PWT w Warszawie, na temat *Aktualny model ewangelizacji Kościoła w Polsce*. Zwrócił uwagę, że w Polsce przez długi czas panowało duszpasterstwo masowe. Przyszedł czas na przejście w kierunku indywidualnym. Prelegent widzi obszary ewangelizacyjne sporej grupy ludzi żyjących na obrzeżach wiary i niewiary. Dialog i świadectwo to model duszpasterstwa na najbliższe lata.

Pierwszy dzień obrad zakończył Ks. dr hab. Wiesław Śmigielski, który w referacie *Zrzeszenia religijne podmiotem ewangelizacji* zwrócił uwagę na dowartościowanie roli laikatu w Kościele po Soborze Watykańskim II. Laikat jako podmiot ewangelizacyjny winien być w ścisłej relacji z hierarchią kościelną, tego wymaga zasada kryterium eklezjalności, od tej zadady zależy owność wszelkich działań ewangelizacyjnych. W Polsce funkcjonuje przeszło 150 zrzeszeń religijnych laikatu. Jednoczy je cel ewangelizacyjny. Nastawione są na rozwój charyzmatów, zacieśnienia wspólnotowej więzi i budowania Kościoła domowego z zachowaniem ewangelicznego radykalizmu, co jak zauważył prelegent jest środkiem zaradczym przed sektami. Obok entuzjazmu i odważnego świadectwa, grupy takie, narażone są na dewiacje, o czym nie wolno zapominać.

Drugi dzień sympozjum naukowego rozoczął wykład o. prof. UKSW dr hab. Witolda Kaweckiego *Ewangelizacyjne zadania mediów katolickich*. Na początku Profesor dokonał analizy misji mediów i podejścia do nich Kościoła. Współczesne media nazwał za encykliką *Redemptoris missio* „pierwszym areopagiem współczesnego świata”. Zwrócił uwagę, że media z natury swojej nie interesują się Dobrą Nowiną o zbawieniu, nie odbierają Kościoła jako tajemnicy wiary, że mają często diametralnie inne spożnienie na rzeczywistość, stawiają sobie inne cele. Wskazał, że w dobie relatywizmu kulturowego nie jest łatwo spełniać misję ewangelizacyjną prowadzoną przez media. Jednak jeśli chcemy ewangelizować przez media, powinniśmy w jeszcze większym stopniu prakty-

kować komunikację, a co za tym idzie, sprzyjać obiegowi chrześcijańskiej informacji, tworzyć opinię publiczną, wyzbywać się atmosfery narzekania i lęku przed środkami społecznego przekazu. Chrześcijanie mogą i powinni wpływać na produkcję programów w mediach.

Ks. prof. UPJPII w Krakowie dr hab. Andrzej Baczyński miał referat: *Telewizja jako narzędzie ewangelizacji*. W pierwszej części prelegent postawił pytanie: Czy telewizja jest przydatna jako narzędzie ewangelizacji? Padła twierdząca odpowiedź uargumentowana dokumentami Kościoła na ten temat. W dalszym wystąpieniu Ks. Baczyński szukał odpowiedzi na pytanie: Na czym polega siła telewizji? Siłą telewizji jest wizja i fonia. Dźwięk, ruch i obraz zlewają się w jedno, ze tworząc złudzenie rzeczywistości, któremu widz przypisuje wysoki stopień prawdziwości. Telewizja likwiduje barierę czasu i przestrzeni. Kultura współczesna jest zdominowana przez obraz. Panuje przekonanie, że obraz nie kłamie, tę opinię wykorzystują twórcy reklam. Chrześcijańscy specjaliści, od telewizji, zwracają uwagę na wyzwanie jakie stawia telewizja, a mianowicie, świadectwa obrazu. „Nie liczą się gładkie słowa, liczy się świadectwo człowieka”. Kończąc prelegent stwierdził, że katolicy pracujący w mediach są wezwani do ewangelizowania kultury środków przekazu, mają nie tylko posługiwać się nimi jako narzędzie rozpowszechniania Ewangelii, narzędzie pracy zawodowej, lecz ewangelizować je świadectwem własnego życia.

Kolejną prelegentką była Pani dr Monika Przybysz UKSW. W referacie *Public relations w nowej ewangelizacji* zwróciła uwagę jak bardzo ważną sprawą jest budować komunikację instytucji z otoczeniem. Jest to bardzo użyteczna sprawa w chwilach kryzysu. W dobie szybkiego przepływu informacji, licznych szumów medialnych, pomocą jest *public relations*. Odwołała się do podstawowej reguły psychologii społecznej „reguły sympatii”. Podobieństwa się przyciągają. Ludzie o podobnych zainteresowaniach i przekonaniach darzą się większą sympatią. I o to chodzi w *public relations*. Prelegentka zwróciła uwagę, że w Kościele w Polsce jest jeszcze sporo do zrobienia na tym polu. Nie mniej zauważyła, że sporo uczyniono (Lednickie spotkania o Góry, duszpasterstwa akademickie, dzieła Caritas, akcja – „Szlachetna Paczka”, ewangelizacja wizualna o franciszkanów, szkoły Nowej Ewangelizacji). Odwołała się do doświadczenia Kościoła w Singapurze, który postawił na *public relations*, przez zaplanowaną, długofalową promocję chrześcijaństwa i akcję ewangelizacyjną.

Ks. lic. Jacek Czaplicki z Łomży odczytał referat bpa Stanisława Stefanka *Specyfika ewangelizacji w środowisku rodziny chrześcijańskiej*.

Referat kończący sesję naukową pastoralistów polskich wygłosił ks. dr hab. Bogdan Biela z Katowic na temat: *Realizacja ewangelizacji według programu Szkół Nowej Ewangelizacji*. Prelegent zaprezentował paletę Szkół Nowej Ewangelizacji w Polsce. Zwrócił uwagę, że przeważnie mają one charakter diece-

zjalny i są stowarzyszone przy Konferencji Episkopatu Polski w tzw. Krajowej Radzie Dyrektorów Katolickich Kerymatycznych Szkół Nowej Ewangelizacji. W dalsze części swojego wystąpienia Ks. Biela zapoznał z kursami i programami różnych SNE w Polsce. Podsumowując prelegent stwierdził, iż SNE w Polsce swoją działalnością wpisują się w szeroką perspektywę nowej ewangelizacji.